

Pennikuwakirjasto XI.

Wiipuri, Clouberg ja kumpp.

Saapasjalka-fissa.

Oli kerran köyhä, mutta nuori ja kaunis mylläri. Ja kumma kyllä! Hänellä oli fissa, joka osasi puhua. Muutamana päivänä haasteli tuo taitava fissa isännällensä: "Anna minulle saappaat, säkki ja vähän liisteriä." Ne sai hän ja meni metsään,

jossa hän wiefotteli kassi
libawaa jänistä kääpi-
mään hänen säkkiinsä, weti
sitte säfin suun nauhoilla
fiini ja wei jänetsjet kunin-
kaalle, joka antoi hänelle
hywät juomarahat.

Eräänä päivänä ajaa
kittutteli kuningas wau-
nuillaan ohitse, kun myl-
läri oli uimassa. Kissa
nyt huutamaan parfu-

maan, että paroni Tuu-
libattu oli wirrassa kyl-
pemässä ja warfaat oliwat
wieneet hänen waatteensa.
Kuningas käski ajajansa
seisattaa ja lähetti pal-
welijansa noutamaan lin-
nasta kaikkein kauniimmat
waatteet, jotka hän antoi
paroni Tuulihatulle, käski
hänen sitte istua wiereensä
waunuihin, ja niin läh-

dettiin yhdessä ajamaan.
Kissa juoksi edeltäpäin ja
käski jokaisen työmiehen,
jonka hän tapasi, sanoa
kuninkaalle, että kaiffi
pellot ja karjat olivat
paroni Tuulihatun, muu-
ten heidät paha perisi.
Työmiehet tekiwät niin kuin
käskettiin ja kuningas luuli
paroni Tuulihatun olewan
pohjattoman rikkaan mie-

hen. Wiemein tuli kuningas komealle linnalle, jossa paha welho asui isäntänä. Kissa houkutteli welhon näyttelemään loihtwoimaansa ja sai hänen muuttamaan itsensä hiireksi. Kohta hyppäsi kissa hiiren niskaan ja söi hänet suuhunsa. Sitte juoksi hän kuninkaalle vastaan ja pyysi häntä hy-

wäntähtöisesti poikkee-
maan paroni Tuulihatun
linnaan. Nyt kuningas
niin mielistyi paroni Tu-
ulihattuun, että hän pai-
kalla antoi hänelle tyttä-
rensä waimoksi; ja niin
tuli mylläri prinsfiksi ja
wihdoin kuninkaaksi, ja
kissa pääsi hänen ensi-
mäiseksi ministeriksensä.

